

Tvoja tvár

No Name

Čas sa od malého okamžiku strašne vlečie,
voda čo prúdom liala sa,
po chvíľke len nitôčkou tečie.
Smútok a samota sa mi znova myslou brodí
nájde si ma všade, kde po svete chodím.
Nech robím čo len chcem,
na všetkom Tvoju tvár zriem.
Za všetkým sa tajne skrývaš,
aj keď kdesi v diaľke bývaš.
Každú chvíľu čakám Tvoju správu,
ktorá znova pripomenie mi tvár Tvoju.
Pripomenie mi keď sme stáli v tichom objatí
bola si mojím snom v zajatí.
Bozkával som Ti ústa, tvár a vlasy strapatil,
želali sme si, aby sa čas na chvíľu zastavil.
Prečo veľká diaľka delí nás,
prečo musí byť každý sám a zvlášť?
Je veľa otázok ktorým čas zmysel nedáva,
no aj tak Ťa v mysli nekonečne objímam.
Ruky čo hladiť krásnu ružu chceli,
pred západom slnka razom oťaželi.
Vždy si srdce smútkom naplňam,
keď na Teba pred spaním spomínam.
Daj mi prosím úsmev, nech znova slnko svieti,
nech znova všade vôkol šíri sa,
vôňa poľných kvetín.
Až pozriem na vankúš
a zbadám v ňom Tvoju tvár,
úsmev ma v spánku sprevádza
a ja v ňom krásne usínam.